

Publicerad 2009-07-30 18:21 av Paralys

<http://paralys.wordpress.com/2009/07/23/vilan/>

Vilan

Jag tar mig fram vingligt

Minsta motlut stoppar mig

Av tusen möjligheter skjuter jag tusen framför mig

Tokig av vanmakt stirrar jag

Långt bort

Så jag inget kan se tydligt

Men se,

Där hittar jag en bänk att slå mig ner på

Den är röd

Den bjuder in

Ler mot mig

Jag sitter

Den bränner som nässlor

Den fräter mitt kött

Härdar inte ut

Vilan blev kort

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Paralys med Poeter.se id #29739 innehar upphovsrätten